

Фросинка.

Иди да му кажешъ, моля ты ся, чи ный
смы тука.

СЦЕНА СЕДМА.

МАРІЯ, ФРОСИНКА.

Марія.

Ахъ, како Фросинке, да знаешъ само
колко съмь смущена! Присѣтствіето ми
тука много мя обезпокоява, ако трѣба да
ви кажа какво чувствувамъ.

Фросинка.

Чи защо пакъ и отъ кадъ толкозъ без-
покойствіе?

Марія.

Ойми! Чи трѣба ли и пытане? Не мо-
жешъ ли си въобрази ты страхътъ и безно-
койствіето на оногози, когото теглятъ за
да накажатъ?

Фросинка.

А! Сѣтихся! Киръ Грабчо е за тебе
наказаніе; па ако сѣдя отъ лицето ти,
видися чи хубавыйтъ онзи младъ, за който
ми бѣше говорила, не излиза отъ умътъ ти.

Марія.

Това е истина, зашто да го крива отъ теб',
како Фросинке! Честытъ посѣщенія, кои-